

ATBALSS

3x3 NOMETNES AVĪZE
Mazsalacā, 1998.gada ZIEMASSVĒTKOS Nr.8
SPECĀLIZDEVUMS

REDAKCIJAS SLEJA

DZĪVE, CIK TU MĪĻA!

Antra

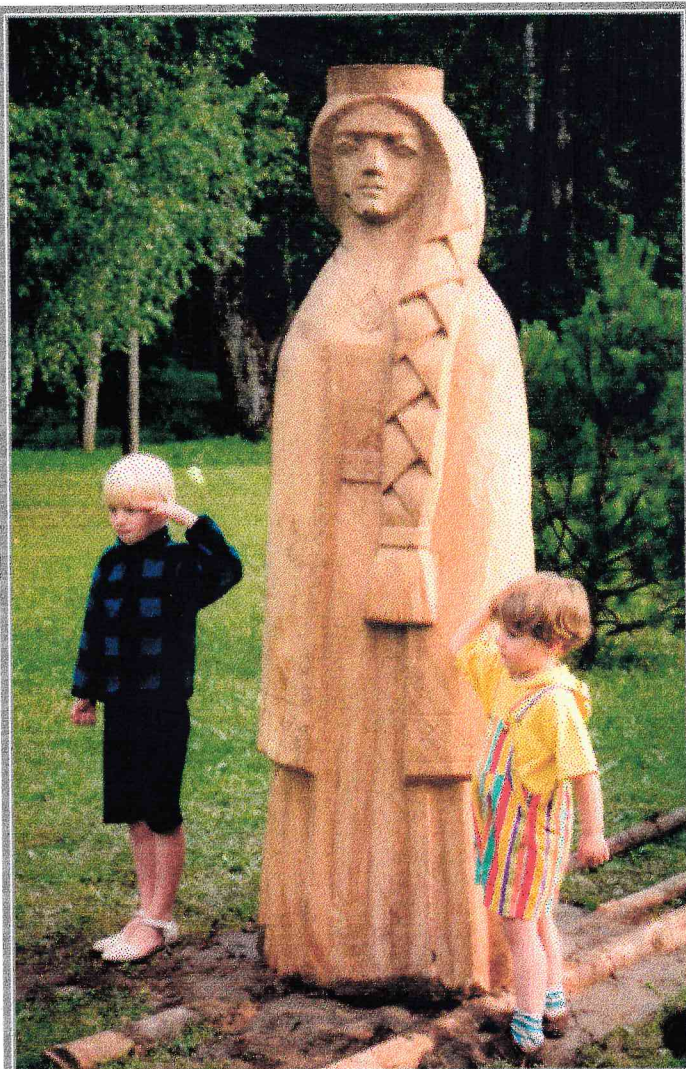
Tā reizē ar vienu gudru vidzemnieku gribas izsaukties, aizvadītās vasaras dienas pārlapojot un starp trīsdesmit parastī zaļām septiņas krāsainākas lapas atrotot. Nu kā tad — tajās stāv rakstīts raibs uz zaļa: 3x3 Mazsalacā. Tā kā turku pipars starp kreimenītēm, uzreiz ieraugāms. Jo tik daudz interesantu cilvēku vienuviet tādā laika blīvumā nemaz tik bieži nesastapsi.

Viss jau nemaz nebija uz *oh* un *ah*, tas arī nemaz galīgi nav vajadzīgs: pārāk pareiza dzīvošana ir viena garlaicīga lieta. Pie visa tā, kas jau sajūsmas vārdos pausts šajā un iepriekšējās avīzēs, citos izdevumos, TV un radio, varu pielikt vēl vienu — pirmo vērojumu: Mazsalaca atšķirās no Vaidavas (1994.) ar kļaida latviešu patīkamo attieksmi pret šejieni. Sagādīšanās? Nu protams, mīļie.

Taisīt avīzi, kad apkārt viss notiek un vasaras saule zenītā, nav tā labākā nodarbība. Labi vien, ka tonedēļ lija un bija vēss! Otrs vērojums — redakcijai bija vairāk brīvprātīgo palīgu nekā Vaidavā, sevišķi jauniešu. Trešais: ja ir tāds rūķītis kā Guntars ar savas Marijas atbalstu, tad avīze noteikti būs, kaut vai naktī, un (laikam pirmoreiz 3x3 vēsturē) iznāks katru dienu.

Vakar saņēmu biezu, krāsainu sūtījumu no Manfreda Zīverta viņpus okeāna. Lasu: rakstu Tev. Priecājos. Saki man "tu", tā domās uzrunāju daļu labu tepat Latvijā, Jansona zīmēto laivu uz viņa kreklīņa ieraugot. Nekā, mute aizsalst ciet. Tā gadās.

Vēlreiz paldies visiem "ATBALSS" līdzjutējiem! Un te mūsu ģimenes bilde ar svaigiem numuriem padusē.

3 x 3 palika mūsos – garīgi. Bet šī jaukā TAUTUMEITA ar dzimšanas gadu 1998. – materiāli.

Nesalīdzināt garīgās un materiālās vērtības mūsos. Šeit kļūvām saprotošāki, stiprāki, varošāki; pārlicības pārpilni dzīvot šeit – Mazsalacā.

Nekur citur Latvijā pavasaros vizbuļi nav tik zili, ievas – tik reibinošas, upe – tik dzidra, putnu balsis – tik skanīgas un sniegs – tik balts pirms Ziemassvētkiem kā pie Salacas, Skaņajā kalnā – Mazsalacā.

Reibinoši zilas, dzidri skanošas un gaišas 3x3 atstātās pēdas Mazsalacā.

PASAKA BEIGUSIES, LABIE VĀRDI TURPINĀS MŪSU DARBOS

Inese Bērziņa,

Mazsalacas 3x3 nometnes vadītāja.

Decembra sniega baltums liek man pievērt acis un pārdomāt, ko Mazsalacas 3x3 nometne atstājusi mūsos - pašapziņu, ticību savam un mūsu spēkam, draudzību, zināšanas, spožāku nacionālās identitātes apziņu.

Pateicos Latvijas 3x3 padomei, rīcības komitejai, dalībniekiem, kultūras programmas dalībniekiem, atbalstītājiem par saliedētību un izpratni nometnes organizēšanā.

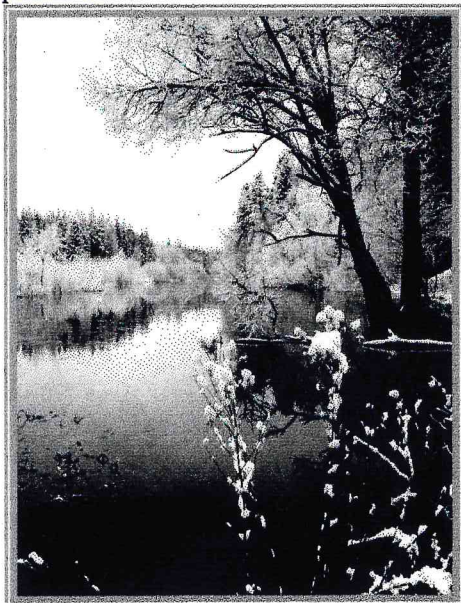
Mūsu nometnē bija:

1. vislielākais dalībnieku un lektoru skaits- 380,
2. vislielākais vietējo ļaužu daudzums- 220,
3. visvairāk ieviržu- 44,
4. pirmo reizi nometnes mājas lapa (<http://www.valmiera.lanet.lv/~3x3>) bija Internetā.

Kas palicis mūsos? Kādu sēklu sējusi 3x3 kustība Mazsalacā?

Ļaudis- lieli un mazi- vairāk alkst pēc zināšanām. Skolā, bērnudārzā un kultūras namā dziļumā iet latvju gadskārtu svētku svinēšana. Skolai ir sava avīze, kuras krustmāte ir Antra Lāce. Pāri pilsētai aužas saprašanās un labestības gaisotne. Vairāk ir gaišu darbu un prieka par citu veikumu.

Šobrīd šais problēmu materiālais apstākļos vairāk kā jebkad jāstrādā pie latviskās identitātes saglabāšanas ikvienā ģimenē, ikvienā vietā. Te daudz var palīdzēt pašu griba, rakstura stingrība, mērķtiecīgums, labs vārds, laikā sniegta palīdzība.

Arī turpmāk priecāsimies par atbalstu trūcīgo ģimeņu centīgiem bērniem- tās varētu būt gan stipendijas skolēniem, studentiem, gan dalības maksa 3x3 nometnēs.

Gandarījuma pilna ir Līgas Rupertes uzticība 3x3 kustībai atgriezties, kur tā jau bijusi, lai pārliecinātos, kas ir palicis mūsos, kas mainījies uz gaismas pusi. Mazsalacieši un skaņkalnieši gatavojas nākamajai 3x3... Bet 1999.gadā nometnes būs Jaungulbenē (4.-11.jūlijā) un Jaunpilī (18.-25.jūlijā), bet Baškīrijas nometne atcelta līdz 2000. gadam.

Lai Ziemassvētki jūsu sirdīs nāk ar gaišumu un mieru, lai Jaunajā gadā pietiek izturības un gara spēka, un mīļuma, lai ir drošības sajūta: ja neviens cits, tad savējie sapratīs, savējie pasargās!

Uz tikšanos!

*An foto
"Salaca ziemas rotā"
sūtām nimitākos sveicēnus
mūsu labajiem,
mīļajiem, sirsnīgajiem
nometnes 3x3 fāndiem.
Paldies, ka Jūs bijāt,
esiet, būsiat!
Paldies par mīlestību,
uzmanību!
Gaidām ciemos!
Kaut domās...*

*Inese,
mazsalacūši,
skaņkalnieši.
1998.gada nogale.*

LASĀM

**Daina Valdmane, Mazsalacas
vsk.bibliotekāre**

Tuvojas Ziemassvētki – dāvanu laiks. Bet Mazsalacā īstu dāvināšanas un dāvanu saņemšanas prieku izjutām jau vasarā – 3x3 nometnes laikā. Ka šis prieks ir abpusējs, pārliecinājos, kad nometnes atklāšanas dienā pie galdiņa ar uzrakstu "Dāvinājumi" pirmo reizi satiku nometnes dalībniekus. Aizkustinoši bija vērot, ar kādu saudzību tika pasniegti tālu ceļu mērojušie puķu podiņi ar interesantiem istabas augiem, sainīši ar dārza puķu un pat vīnogulāju stādiem. (Varbūt nākošajā Mazsalacas nometnē jau varēsim nogaršot pirmo ražu?) Mazsalacas vidusskolas telpas tagad rotā 14 vienādi, speciāli iegādāti puķu podiņi ar 3x3 nometnes dalībnieku dāvinājumiem. Un to kļūst arvien vairāk – ar sirsniņu dāvētie stādiņi raženi aug un vairojas.

Tāpat kā skaistie zaļumi, ieejot skolas telpās, priecē acis, tā sirdi un prātu silda dāvinājumi skolas bibliotēkai – esam kļuvuši par 75 grāmatām bagātāki. Piekrtu rakstniekam Ē. Kestneram, ka "grāmatas ir īpaša veida dāvanas: tās nenovīst, tās nenolūst, tās nenoveco". 3x3 nometnes dalībnieku dāvinātajām grāmatām nāk līdzī vēl viena vērtība – tā vienreizējā aura, kura apņēma ikvienu dāvinātāju. Ikdienā, izsniedzot grāmatas lasītājiem, atceramies to dāvinātājus – par viņiem atgādina ielīmes. Visbiežāk lasām literatūras ievirzes vadītājas Valijas Ruņģes vārdu – paldies par 8 dāvinātajām grāmatām! Šrāderu ģimenes vārdu lasām 7 grāmatās, Liepu ģimene no Rīgas dāvinājusi 5 grāmatas.

1. – 4. klašu skolēni ir ļoti priecīgi par Armaņu un Rudziņu ģimenes dāvāto "Lielo ilustrēto enciklopēdiju". Savukārt kultūras darbinieki savos pasākumos pabprāt izmanto Balvu dzejnieka A. Tjuniša dzejoļu krājumus, kurus dāvināja Anna un Diāna Gabrānes un Daiga Kļanska.

Mīļu paldies sakām Austrim Grasim, kurš mūs nav aizmirsis arī pēc nometnes: rudenī saņēmām fantastisku dāvanu – Kr. Barona 19 g. "Latvju Dainu" izdevums.

Ikvienu grāmata ir atradusi savu vietu bibliotēkas plauktos un šā gaidīt ciemos arī savus dāvinātājus. To ceram arī mēs, mazsalacieši, un vēlreiz sakām lielu paldies ikvienam, kas bagātinājis mūs ar skaisto, labo!

Redaktore: ANTRA LĀCE

Numuru veidoja:

GUNTARS BĒRZIŅŠ

Foto:

GUNĀRS RUNDĒLIS

un MĀRIS ZARIŅŠ